

କାନ୍ଦାରୀ ହଂଶିଆର ।

କୋରାସ :

ଦୁର୍ଗମ ଗିରି କାନ୍ଦାର ମରା, ଦୁନ୍ତର ପାରାବାର
ଲଜ୍ଜିତେ ହବେ ରାତ୍ରି-ନିଶ୍ଚିଥେ, ଯାତ୍ରୀରା ହଂଶିଆର ।

ଦୁଲିତେଛେ ତରୀ, ଫୁଲିତେଛେ ଜଳ, ଭୁଲିତେଛେ ମାନ୍ଦି ପଥ,
ଛିଡ଼ିଯାଛେ ପାଲ, କେ ଧରିବେ ହାତ, ଆଛେ କାର ହିମ୍ବ ?
କେ ଆଛ ଜୋଯାନ, ହେ ଆନ୍ଦୟାନ, ହାଙ୍କିଛେ ଡବିଷ୍ୟ ?
ଏ ତୁଫାନ ଭାରି, ଦିତେ ହବେ ପାଡ଼ି, ନିତେ ହବେ ତରୀ ପାର ॥

ତିମିରରାତି, ମାତୃମଞ୍ଜୀ ସାନ୍ତ୍ରୀରା ସାବଧାନ !
ଯୁଗ୍ୟୁଗାନ୍ତସଖିତ ବ୍ୟଥା ଘୋଷିଯାଛେ ଅଭିଯାନ ।
ଫେନାଇୟା ଓଠେ ବନ୍ଧିତ ବୁକେ ପୁଣିତ ଅଭିଯାନ,
ଇହାଦେରେ ପଥେ ନିତେ ହବେ ସାଥେ, ଦିତେ ହବେ ଅଧିକାର ।

ଅସହାୟ ଜାତି ମରିଛେ ଡୁବିଯା, ଜାନେ ନା ସନ୍ତରଣ,
କାନ୍ଦାରୀ ! ଆଜ ଦେବିବ ତୋମାର ମାତୃମୁକ୍ତି-ପଣ !
'ହିନ୍ଦୁ ନା ଓରା ମୁସଲିମ ?' ଓଈ ଜିଜ୍ଞାସେ କୋନ୍ ଜନ ?
କାନ୍ଦାରୀ ! ବଳ ଡୁବିଛେ ମାନୁଷ, ସନ୍ତାନ ମୋର ମା'ର !

ଗିରି-ସନ୍ତଟ, ଡୀର ଯାତ୍ରୀରା, ଓର ଗର୍ଭାୟ ବାଜ,
ପଚାର-ପଥ-ଯାତ୍ରୀର ମନେ ସନ୍ଦେହ ଜାଗେ ଆଜ ।
କାନ୍ଦାରୀ ! ତୁମି ଭୁଲିବେ କି ପଥ ? ତ୍ୟଜିବେ କି ପଥମାର ?
କ'ରେ ହାନାହାନି ତବୁ ଚଲୋ ଟାନି ନିଯାଇ ଯେ ମହାଭାର ॥

কাঞ্জারী ! তব সম্মুখে এ পলাশির প্রান্তৰ,
বাঙালির খুনে শাশ হ'ল যেতা ক্লাইবের ঘজর !
এ গঙ্গায় ভুবিয়াহে হায় ভারতের দিবাকর !
উদিবে সে রবি আমাদেরি খুনে রাঙিয়া পুনর্বার ॥

ফাসির মষ্টে গেয়ে গেল যারা জীবনের জয়গান
আসি' অলক্ষ্যে দাঁড়ায়েছে তারা, দিবে কোন্ বলিদান ?
আজি পরীক্ষা, জাতির অধিবা জাতের করিবে আণ ?
দুলিতেছে তরী, ফুলিতেছে জল, কাঞ্জারী, হঁশিয়ার ॥

[সর্বহস্ত]